

Skatteministeriet

22. maj 2017
J.nr. 2017 - 208

Kontor:
Ejendomme, boer og gæld

SAU L 183 - Samrådsspørgsmål F-H

- Tale til besvarelse af spørgsmål F-H den 23. maj 2017

Spørgsmål F

Hvor man i andre lande har en progressiv arveafgift, har vi Danmark en flad afgift, som ministeren nu ønsker at sænke for virksomhedsejere, der typisk har en større formue end øvrige borgere her i landet. Vil ministeren redegøre for, hvorfor ministeren anser en sådan ”omvendt progressiv” beskatning for rimelig, og hvorfor regeringen ikke ønsker en progressivitet i forhold til små og store virksomheder, herunder om det i ministerens øjne er rimeligt, at en virksomhed til en værdi af 45 mia. kr. har udsigt til at slippe ca. 4,7 mia. kroner billigere i bo- og gaveafgift med lovforslaget, jf. svaret på spørgsmål 6?

Spørgsmål G

Ifølge analysen ”Formuerne koncentrerer sig i stigende grad hos de rigeste” fra AE-rådet er formuekoncentrationen øget siden 2006. Hvordan mener ministeren, at en sænkning af bo- og gaveafgiften

vil bidrage til denne udvikling, og er en øget formuekoncentration i Danmark en udvikling, som ministeren billiger, selv om det øger uligheden?

Spørgsmål H

Ifølge svaret på spørgsmål 2 har SKAT bevilliget henstand med betaling af boafgift i én sag fra før 1. juli 2013, og efter 1. juli 2013 har SKAT modtaget én anmodning om henstand med boafgift, der ikke blev imødekommet, da man i den konkrete sag ikke mente, at der var et økonomisk behov for bevilling af henstand. På den baggrund bedes ministeren redegøre for, hvor stor en udfordring bo- og gaveafgiften er for virksomhederne, herunder for sit kendskab til virksomheder, der har måttet lukke på grund af bo- og gaveafgiften, samt redegøre for omfanget heraf?

Indledning

Tak for invitationen til dette samråd om lovforslaget om nedsættelse af bo- og gaveafgiften fra 15 til 5 pct. ved overdragelse af en erhvervsvirksomhed.

Vi har jo efterhånden haft lejlighed til at debattere det her lovforslag nogle gange, men jeg kan jo så forstå, at der stadig er nogle spørgsmål, som der ønskes svar på, og så stiller jeg naturligvis gerne op og besvarer dem.

Der er stillet tre spørgsmål, F-H, som jeg med spørgernes tilslutning besvarer samlet. Efterfølgende vil jeg selvfølgelig svare på de spørgsmål, udvalget måtte have.

Inden jeg besvarer de enkelte spørgsmål vil jeg dog gerne kort – endnu en gang – redegøre for, hvorfor regeringen er så optaget af at sikre gode

rammevilkår for generationsskifte af de familieejede virksomheder.

Først og fremmest er de familieejede virksomheder uhyre vigtige for Danmark. Det er de, fordi de bidrager med vækst og arbejdspladser i alle dele af landet.

Siden SR-regeringens ophævelse af formueskatte- kursen i 2015 har de familieejede virksomheder været efterladt med en stor ekstraregning på ca. 1/2 mia. kr. om året, uden de fik nogen form for kompenserende lempelser.

Det retter vi nu op på med en gradvis nedsættelse af bo- og gaveafgiften, så de familieejede virksomheder ikke bliver drænet for likviditet ved generationsskifte, men i stedet kan investere i vækst og arbejdspladser ude i virksomhederne.

Det er kun rimeligt og jeg synes også det er sund fornuft.

Samrådspørgsmål F

Nu vil jeg besvare de enkelte spørgsmål.

I samrådspørgsmål F spørges til, om jeg finder det rimeligt, at vi har en flad og ikke progressiv

boafgift, som i andre lande. Og om det er rimeligt, at en virksomhed til en værdi af 45 mia. kr. har udsigt til en skattelettelse på ca. 4,7 mia. kr.

Nu skal det ikke være en hemmelighed, at jeg hverken er socialdemokrat eller socialist.

Jeg synes ikke, det er en forbrydelse at have haft succes med at skabe eller videreføre en virksomhed. Tværtimod – det bidrager med vækst, aktivitet og arbejdspladser. Og skæpper i øvrigt godt i statskassen med skatter og afgifter.

Men det er efter min og regeringens opfattelse ikke i statskassen, at de penge hører bedst hjemme.

Pengene gør langt mere nytte ude i virksomhederne, hvor de kan bruges til investering i nye maskiner, teknologier og arbejdspladser. Og det vil de kunne, hvis dette lovforslag vedtages.

Jeg synes derfor ikke, at det er urimeligt, at de familieejede virksomheder sikres gode rammevilkår, så man kan give stafetten videre til sine børn og børnebørn, uden at blive brandbeskattet.

Og i modsætning til, hvad spørgerne insinuerer, så gælder lovforslaget alle virksomheder, uanset om virksomheden er lille, mellemstor eller stor – så jeg er slet ikke enig i præmissen om, at lovforslaget kun skulle gælde nogle få rige familier.

Jeg synes ikke, at vi skal straffe virksomheder for at være værdifulde. Vi skal ikke give dem incitament til at splitte sig op, flytte helt eller delvist til udlandet, eller undlade at investere og ansætte ekstra medarbejdere.

Og personligt synes jeg ikke, at vi skal have en progressiv arve- og gavebeskatning. Jeg synes derimod, at vi skal gå den samme vej som i Sverige og Norge. Her har man helt afskaffet arvebeskatningen – ikke kun ved generationsskifte af erhvervsvirksomheder, men generelt.

Det er rigtigt, at man i nogle lande har en progressiv arvebeskatning – det gælder fx Frankrig og Tyskland. Det er bare ikke en vej, jeg synes vi skal gå her i Danmark.

Desuden har både Frankrig og Tyskland regler om hel eller delvis afgiftsfritagelse ved generationsskifte af en erhvervsvirksomhed, hvis visse betingelser er opfyldt. Fx at virksomheden har været drevet i en vis periode forud for generationsskiftet, eller at virksomheden skal drives videre i et antal år efter overdragelsen.

Det minder altså om de regler, regeringen foreslår.

Samrådspørgsmål G

I samrådspørgsmål G spørges til, hvordan nedsettelsen af bo- og gaveafgiften vil påvirke for-

muekoncentrationen, som ifølge Arbejdernes Erhvervsråd er steget siden 2006. Og om øget ulighed er noget jeg billiger.

Her vil jeg godt starte med at slå fast: Der er ikke tegn på en stigende formuekoncentration. Af Skatteministeriets publikation *Fordeling og incitamenter 2016* fremgår således, at fordelingen af personlig nettoformue er stort set uændret siden midten af 1990'erne.

Ser man på den ene procent med de højeste indkomster, ejede de i 2014 ca. 15 pct. af den samlede

nettoformue. Det er det samme niveau som under Nyrup-regeringen.

Det Økonomiske Råd når frem til samme resultat i Vismandsrapporten fra efteråret 2016. Jeg citerer: ”*Graden af ulighed i formuefordelingen ser derimod ikke ud til at have ændret sig væsentligt, vurderet ud fra, hvor stor en andel af den samlede nettoformue ekskl. pension der ejes af borgerne i forskellige dele af formuefordelingen. Borgerne med de 10 pct. højeste nettoformuer ejer f.eks. omtrent samme andel af den samlede nettoformue i 2014 som i starten af 1990’erne (...)*”.

Danmark er således fortsat et af de lande i verden med den absolut mest lige formuefordeling. Det tror jeg ikke, nedsættelsen af bo- og gaveafgiften vil ændre på. Alene det forhold, at danskernes samlede nettoformue udgør ca. 4.600 mia. kr. tilsiger, at effekten af afgiftsnedsættelsen vil være relativt begrænset.

Når det er sagt, vil jeg ikke benægte, at vi står overfor en fordelingsmæssig udfordring. Vi har de seneste år set en stigende koncentration af vækst og arbejdspladser i og omkring de store byer.

Og der er efter min mening en reel risiko for, at udviklingen kører forbi store dele af landet. Det er efter min mening både unfair og til skade for sammenhængskraften i vores land.

Det er blandt andet baggrunden for den ambitiøse plan for udflytning af offentlige arbejdspladser, som den tidligere V-regering søsatte, og som den nuværende regering fortsætter udrulningen af.

Her har de familieejede virksomheder også en vigtig rolle at spille, da de som bekendt ofte har en

stærk lokal forankring og bidrager med mange arbejdspladser uden for vækstcentrene i de store byer.

Derfor er det også mit håb, at vi med nedsættelsen af bo- og gaveafgiften får skabt grundlaget for et mere sammenhængende og fair Danmark.

Samrådspørgsmål H

Endelig spørges der i spørgsmål H til, hvor stor en udfordring bo- og gaveafgiften er for generationskifte af erhvervsvirksomheder i lyset af, at henstandsordningen ikke anvendes.

Med henstandsordningen kan bo- og gaveafgiften betales gradvist over 15 år – vel at mærke mod betaling af renter. Det svarer altså til, at den nye ejer går ned i banken og tager et lån for at betale skatteregningen.

Her er jeg overbevist om, at de fleste virksomhedsejere hellere vil låne penge til at investere i virksomhedens fremtidige vækst og udvikling i stedet for at låne til betaling af en skat.

Henstandsordningen betyder jo ikke, at skatten forsvinder. Den står stadig som et passiv – en gæld – der skal betales.

Når man beslutter, om en virksomhed skal drives videre i familien, sælges eller lukkes ned, ser man naturligvis også på virksomhedens muligheder for vækst og udvikling. Og stiller spørgsmålet, om de fremtidige overskud kan investeres i virksomheden, eller om de skal bruges til at betale af på en gæld til det offentlige.

Personligt tror jeg, at den begrænsede anvendelse af henstandsordningen kan skyldes, at virksomhederne i dag finder andre løsninger på generationsskifteproblematikken.

Der er formentlig mange virksomheder, der ind-
drager rådgivere i planlægningen af generations-
skiftet på et tidligt tidspunkt, så skattebetalingen
udgør en så lille belastning for virksomhederne,
som det nu er muligt inden for lovgivningen.

At henstandsordningen ikke anvendes i nævne-
værdigt omfang kan derfor ikke efter min mening
tages som udtryk for, at bo- og gaveafgiften ikke
er et problem i forbindelse med generationsskifte
af en erhvervsvirksomhed.

Jeg vil dog godt understrege, at vi i regeringen ønsker at nedsætte og på sigt afskaffe generations-skiftebeskatningen, fordi vi synes pengene gør mere gavn i virksomhederne end i statskassen.

Det er altså ikke så meget et spørgsmål, om der er råd til at betale skatten, som et spørgsmål om, hvorvidt der overhovedet bør betales en skat.

Afslutning

Her til sidst vil jeg gerne igen understrege, at det grundlæggende er min holdning, at når en person har knoklet for at opbygge en virksomhed – har

skabt arbejdspladser, betalt skat, støttet lokalsamfundet, skabt vækst og udvikling til gavn for Danmark – så er det kun ret og rimeligt, at næste generation får en fair chance for at videreføre denne arv.

Uden at der skal trækkes en masse penge ud af virksomheden til betaling af bo- og gaveafgift.

De familieejede virksomheder yder et uvurderligt bidrag til et samlet Danmark. Det ønsker vi i regeringen at støtte op om.

Tak for taletiden. Og så vil jeg naturligvis gerne nu
besvare eventuelle spørgsmål fra udvalget.